

Syksyn lehtiä

Kirjavinkkejä syksyyn

Tiedote **7.9.2020 14:57**

Lukeminen vaatii aikaa.

Lukeminen ei nykyisin ole niin helppoa kuin vuosikymmeniä sitten. Menneinä vuosikymmeninä aikaa oli enemmän. Sitten tulivat matkapuhelimet. Tekstiviestit ja matopeli. Lukemiseen käytettävä aika väheni. Älypuhelin oli viimeinen niitti. Minulla on koko maailma taskussani koko ajan. Facebook, Twitter ja Netflix. En enää kerkiä kirjoja lukemaan. Pitää päivittää someen mitä olen syönyt, katsellut tai kuunnellut. Keskittymiskykyäni on samaa tasoa kuin gerbiilillä. Turha yrittää *Moby Dickiä* lukea, voinhan katsella kissavideoita.

Kannattaa tietysti muistaa, että älypuhelimeen tujottaja ei välttämättä someta. Yhä useammin hän lukee e-kirjaa tai sanomalehteä. E-kirjojen lainaus on koko ajan kasvussa, niin tekstinä kuin äänikirjoina. Erilaiset äänkirjojen maksulliset suoratoistopalvelut kasvattavat koko ajan suosiotaan.

Tänä syksynä aion lukea paljon. Aion, taas. Ensimmäiseksi luen Niko Rantsin poliisiromaanin *Sinun puolestasi vuodatettu*. Se on jo puolivälissä. Rantsi jatkaa Matti Yrjänä Joensuun linjaa, eli kirjoittaa ihan tavallisesta poliisityöstä. Ei terroristeja, ei kansainvälisiä salaliittoja, vain arkista puurtamista perhe-elämän ongelmineen.

Seuraavaksi luen Leena Lehtolaisen uusimman Maria Kallio -romaanin *Jälkikaiku*. Tai kuuntelen, jos tarkkoja ollaan. Työmatkani on pitkä ja Maria Kallio on kymmenet kerrat ollut matkaseuranani. Joskus on iltaisin kotiin tullessani pitänyt hetkeksi jäädä autoon istumaan, koska kirja on ollut niin jännässä paikassa. Lehtolaisen Kallio-kirjojen hahmot ovat hyviä ystäviäni. Kirjoissa ei oikeastaan tarvitsisi tapahtua mitään, pääasia on, että saan kuulla mitä ystäväilleni kuuluu.

Tuomas Kyrön omaelämäkerrallisen romaanin *Kirjoituskonevaras* aion lukea myös. Se jo odottaa sänkyni vieressä lattialla. Siinä odottaa kyllä monta muutakin kirjaa, muun muassa kirjaston ensi viikon lukupiirikirja Anna Lihammerin *Kun pimeys peittää maan*. Jää taas lukupiirikirjan lukeminen viime tippaan. Mikä siinä onkin, että aina kun on "pakko" lukea joku kirja, muuttuu lukeminen työksi ja pakkopullaksi.

Odotan kiivaasti Ville Kaarnakarin uutta kirjaa *Operaatio Gambiitti*. Kaarnakarin sotatrilleri pureutuu tällä kertaa asekatkentaan ja kertoo miten homma oikeasti meni. Tai miten se Kaarnakarin luomassa rinnakkaistodellisuudessa meni. Juice Leskisen haastattelukirjan *Kootut muistelmat vol II* aion lukea myös, vaikka sen ensimmäisen osan lukeminen oli haastatteluformaatin takia hankalaa. Kirjat ovat kuitenkin kulttuurihistoriallisesti ja Leskisen vaikeaa persoonaa valottavina todisteina mielenkiintoisia.

Heikkona hetkenäni lupasin vinkata yläkoululaisille, seiskoille ja yseille. Sen takia aion lukea kirjat *Pese hampaat ennen kuin pussaat*, *Kahdentoista vala*, *Tuhakuolevan kirous* ja *Kuolleiden kirja - Paluu Uhriniituntakaiseen*. Tekijät Satu Kivinen, Raili Mikkonen, Siiri Enoranta ja Magdaleena Hai. Niiden rinnalla vinkkaan yläkoululaisille kontrastin vuoksi myös Stephen Kingin *Sen*, Marko Lambergin *Noitaäidin* ja Henriikka Rönkkösen *Mielikuvituspoikaystävän*. Ja jotain muuta. Tehtävä on jännittävä, olen aiemmin vinkannut vain aikuisille. Selviän kyllä tästäkin.

Niin, se *Moby Dick*. Otin tämän Herman Melvillen klassikkokirjan itselleni kesälomaprojektiksi. Kirja on hyvä. Hauskakin. Tosin siinä vaiheessa, kun tarinan kertoja jaaritteli sivutolkulla nykykatsannolla melko vaihtoehtoisia faktoja eri valaslajeista, rupesi innostukseni hiipumaan. Pääsin siitä kuitenkin yli ja jatkoin hyvillä mielin lukemista. Silti kirja on edelleen kesken, koska minun piti päivittää Facebookiin, että olen kohta lukenut *Moby Dickin*.

mika.kahkonen@imatra.fi

Puh: 020 617 6602

[Sanarkistin muut blogimerkinnot löytyvät täältä.](#)

